

Міністерство освіти і науки України
Білоцерківський національний аграрний університет
University of Debrecen, Hungary
Wyższa Szkoła Gospodarki, Bydgoszcz, Poland
Гомельські Дзяржаўны Універсітэт ім. Ф. Скарыны, г. Гомель, Беларусь
Інститут Конфуція Київського національного університету ім. Т. Шевченка
Федерація обмінів «Франція-Україна»
Університет Савойя Монблан (Франція)
Криворізький державний педагогічний університет
Національний технічний університет «Харківський політехнічний інститут»
Національний університет харчових технологій
Міжнародна перекладацька компанія Translatel

МАТЕРІАЛИ

II МІЖНАРОДНОЇ НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ ОНЛАЙН-КОНФЕРЕНЦІЇ

**«АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ ІНТЕРНАЦІОНАЛІЗАЦІЇ
ВИЩОЇ ОСВІТИ В УКРАЇНІ: ЛІНГВІСТИЧНИЙ, ПРАВОВИЙ
ТА ПСИХОЛОГО-ПЕДАГОГІЧНИЙ АСПЕКТИ»**
(електронне видання)

25-26 березня 2021 року

Біла Церква – 2021

Марчук В. В. Origin of the Value Orientations System Theory.....	59
Столбецька С.Б. Автономія студента як кульмінація професійно-орієнтованого навчання.....	61
Корсак Н.В. Психологические аспекты адаптации к учебной деятельности иностранных студентов.....	62
Долженко А.А., Дворак В.Н. Особенности адаптации спортсменов после окончания спортивной карьеры.....	64
Худолеева П.А., Дворак В.Н. Теоретические аспекты эмоционального интеллекта.....	66
Куриленко К. С., Дворак В. Н. Методы диагностики агрессии в спорте.....	67
Харланчук И.В. Особенности когнитивной регуляции эмоций у лиц подросткового возраста с депрессивной симптоматикой.....	68
Юртаева Е.Р., Дворак В.Н. Ценностные ориентации старших школьников, занимающихся командным видом спорта, с различным уровнем мотивации достижения успеха.....	70
Савушкина А.Н., Дворак В.Н. Особенности эмоционального состояния спортсменов во время тренировочного процесса и соревнований.....	72

Секція 3. Актуальні проблеми викладання української мови як іноземної у контексті інтернаціоналізації вищої освіти

Слущкий Я.С. Сучасний стан та перспективи психологічного консультування іноземних студентів у ЗВО України.....	74
Векуа О.В. Комунікативні потреби іноземних студентів на етапі їх первинної адаптації в українському просторі.....	76
Товт І.С. Проблеми викладання курсу «Українська мова (за професійним спрямуванням)» у ВНЗ.....	78
Плахотнікова О. Ю. Створення учнівського підкорпусу в межах корпусу українського транскрибованого усного мовлення.....	80
Дем'яненко О.О. Проект «Український Інститут Книги» та його значення для світового визнання української літератури.....	82
Лещенко Т.О., Жовнір М.М. Інноваційні тренди в підготовці здобувачів вищої освіти: QR-коди на заняттях із дисципліни «Українська мова як іноземна».....	84
Карпенко С.Д. Сторінки вивчення українського казкового нарративу у зарубіжному казкознавстві: на прикладі російських джерел.....	87

Секція 4. Проблеми правового регулювання питань інтернаціоналізації вищої освіти в Україні

Настіна О.І. Міжнародне співробітництво та інтернаціоналізація освіти: переваги, ризики, сучасні виклики.....	91
Ковальчук І.В. Особливості вивчення дисципліни «міжнародне економічне право» в контексті глобалізації світової економіки.....	9
Пахомова А.О. Щодо питання реформування аграрної освіти.....	95
Мельник О.Г. Проблеми методології наукових досліджень в сфері права для здобувачів другого (магістерського) рівня вищої освіти.....	96
Малишко І.В. Реалізація прав на освіту: міжнародний аспект.....	98
Росавицький О.О. Щодо питання державно - правової політики в сфері вищої освіти.....	100
Єфремова І.І. Інтернаціоналізація вищої освіти в Україні як умова якісної підготовки фахівців в сфері права.....	101
Макарчук В.В. Деякі правові аспекти впливу освітньої міграції на національну безпеку України.....	103

Досвід українських реформ державного управління вже мав би переконати всіх в тому, що покладатися на тотальний контроль не доводиться. Тому ні Національне агентство із забезпечення якості вищої освіти, ні інший державний орган не здатний вирішити адміністративними методами питання забезпечення як якості так і інтернаціоналізації освіти.

Список використаних джерел

1. Інформаційний ресурс: <https://uk.wikipedia.org>/Болонський процес

УДК 378.4:37.014.25(477)

ЄФРЕМОВА І.І., к.ю.н., доцент кафедри цивільно-правових дисциплін
Білоцерківський національний аграрний університет, м. Біла Церква, Україна

ІНТЕРНАЦІОНАЛІЗАЦІЯ ВИЩОЇ ОСВІТИ В УКРАЇНИ ЯК УМОВА ЯКІСНОЇ ПІДГОТОВКИ ФАХІВЦІВ В СФЕРІ ПРАВА

В статті приділено увагу правовому регулюванню інтернаціоналізації особливостям визначення цілей інтернаціоналізації вищої освіти, визначенню види інтернаціоналізації освітнього процесу, акцентовано на необхідності розуміння настання правових та практичних наслідків і очікуваних результатів від учасників освітнього процесу.

Ключові слова: правові засади інтернаціоналізації вищої освіти, глобалізація освітніх програм, вплив на результати учасників освітнього процесу.

З початком процесів реформування національної вищої освіти було зрозуміло, що усталені пострадянські національні підходи до навчання майбутніх фахівців в сфері права не відповідають основним вимогам роботодавців. Знання в сфері національного права, безумовно мають велике значення, однак не завжди свідчать про достатні навички їх практичного застосування. Досить цінним для роботодавців є вміння молодих фахівців в сфері права розуміти різні правові системи, вміння застосовувати позитивний досвід інших країн, а також швидко реагувати на постійні зміни національного законодавства. Особливо важливими такі навички стали з моменту підписання Угоди про асоціацію Україна – ЄС, і активний розвиток України в напрямку євроінтеграції національного законодавства.

Для ефективності процесу інтернаціоналізації в освітній процес підготовки майбутніх правників, слід розуміти, що інтернаціоналізація це не абсолютне впровадження практики іноземних правових та освітніх систем в національній освітній простір, а все ж таки: інтернаціоналізація вищої освіти – це процес зближення національних освітніх досягнень, посилення співпраці та взаємозалежності міжнародного освітнього простору, руху (мобільності) здобувачів вищої освіти між країнами.

Нажаль, слід констатувати, що у розвинених країнах інтернаціоналізація вищої освіти носить переважно комерційний зміст, де в основному, міжнародна діяльність направлена на отримання прибутку через навчання студентів з інших країн. Національна освітня політика, в умовах постійного реформування, скорочення державного

фінансування вищої освіти, може призвести до процесу надання неякісних освітніх послуг через альтернативних провайдерів.

На даний час, освітня діяльність є комплексним інститутом, регулювання якого здійснюється нормами різних галузей права. Так, в зміст освітньої діяльності включено відносини з організаційно-правової форми освітнього закладу (державний, комунальний, приватний), відносини пов'язані із управлінням освітнім закладом, майнові відносини в сфері забезпечення якісної освітньої послуги, трудові відносини між керівництвом і науково-педагогічним складом та іншими співробітниками вищого освітнього закладу, відносини із здобувачами вищої освіти, які здобувають освіту за кошти державного бюджету або за контрактною формою навчання, а також відносини в сфері оподаткування суб'єктів освітніх послуг. Однак, базовим законодавчим актом у сфері надання освітніх послуг є Закон України «Про освіту» [1], а основним для надавачів освітніх послуг із здобуття вищої освіти є Закон України «Про вищу освіту» [2].

Крім основних (базових) законодавчих актів, що регулюють порядок та умови надання освітніх послуг у сфері здобуття вищої освіти, значну роль відіграють різні нормативно-правові акти, такі як Укази Президента України, Постанови та Розпорядження Кабінету Міністрів України, а також, Накази Міністерства освіти і науки України. Саме нормативні правові акти різних компетентних установ визначають основні напрями реформування і розвитку вищої освіти, а також встановлюють основні вимоги до набуття правового статусу суб'єктів освітньої діяльності у сфері вищої освіти, визначаючи порядок регулювання взаємовідносин із державою, із учасниками освітнього процесу.

Основні засади спрямовані на інтернаціоналізацію вищої освіти, здебільшого визначаються у концепціях, стратегіях, програмах, затверджених Президентом України, Постановами та/або розпорядженнями Кабінету Міністрів України, наказами Міністерства освіти і науки України, які визначають основні цілі інтернаціоналізації вищої освіти, а також містять конкретні заходи, кроки які необхідно впроваджувати в освітній процес суб'єктами надання освітніх послуг в сфері вищої освіти.

Значну роль у сприянні інтеграції системи вищої освіти України у світовий освітній і науковий простір відіграє Національне агентство із забезпечення якості вищої освіти, шляхом оцінювання якості освітніх програм. Оскільки інтернаціоналізація є складовою пріоритетних цілей діяльності Національного агентства із забезпечення якості вищої освіти, через моніторинг активності щодо студентської та викладацької міжнародної мобільності, закордонних публікацій, лекцій іноземних професорів здійснюється аналіз стану інтернаціоналізації, а також напрацьовуються шляхи вдосконалення такої діяльності закладами вищої освіти.

Ефективність інтернаціоналізації освітнього процесу закладом вищої освіти може реалізуватися різними шляхами, які можливо розділити на три складові:

1) Навчання – оволодіння знаннями та навичками притаманними іноземним освітнім програмам через участь студентів у програмах студентських обмінів, програмах двох або спільних дипломів, міжнародних літніх/зимових школах;

2) Обмін досвідом, напрацюваннями – спрямовано на визначення шляхів вдосконалення якості підготовки фахівців, обміном напрацюваннями у національних освітніх традиціях шляхом участі у конференціях, тренінгах, круглих столах, семінарах тощо;

3) Співпраця – реалізується через укладення міжнародних договорів між суб'єктами освітньої діяльності, яка може бути реалізована шляхом індивідуальних грантових програмах, грантових освітніх проектів тощо.

Кожна із зазначених видів інтернаціоналізації спрямована на глобалізацію міжнародного досвіду освітньої діяльності в освітній простір України, що дозволить значно підвищити якість підготовки фахівців в сфері права. На кожному етапі відбувається вдосконалення освітніх програм закладів вищої освіти, підвищується кваліфікація професорсько-викладацького складу, оновлюються методи викладання, запроваджуються нові дисципліни, які дають або порівняння різних правових систем, або можливості спільного застосування міжнародних норм і національного законодавства.

Список використаних джерел

1. «Про освіту». Закон 2145-VIII в редакції від 01.01.2021. URL:<https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2145-19#Text>
2. «Про вищу освіту» Закон 1556-VII в редакції від 26.02.2021. URL:<https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1556-18#Text>

УДК 314.15:342.95

МАКАРЧУК В.В., к.ю.н., асистент кафедри конституційного права та теоретико-правових дисциплін

Білоцерківський національний аграрний університет, м. Біла Церква, Україна

ДЕЯКІ ПРАВОВІ АСПЕКТИ ВПЛИВУ ОСВІТНЬОЇ МІГРАЦІЇ НА НАЦІОНАЛЬНУ БЕЗПЕКУ УКРАЇНИ

В тезах розглянуті деякі правові аспекти впливу освітньої міграції на національну безпеку України, зокрема закріплення участі України як повноцінного учасника європейського простору освіти в нормативно-правовій базі. Проаналізовано позитивні та негативні наслідки освітньої міграції та їх вплив на національну безпеку.

Ключові слова: міграційна політика, міграційні процеси, академічна мобільність, безпека, національна безпека.

Міграційна політика є одним із пріоритетних напрямів розвитку країни. Міграція населення впливає на збалансованість ринку праці, стимулює економічне зростання окремих його секторів, впливає на соціальну і демографічну структуру населення та його етнічний склад. Водночас масовий притік мігрантів може спричинити ріст безробіття і посилення тиску на соціальну інфраструктуру.

Сьогодні національна безпека України вимагає захищеності суспільних інтересів усіх верств населення, зокрема молоді-студентів, за рахунок чого забезпечується сталий розвиток країни та суспільства. Забезпечення конституційних прав і свобод людини, у тому числі їхні права на освіту, є об'єктами національної безпеки.

Характеризуючи сутність освітньої міграції, О. Гринькевич визначає її як масове соціокультурне явище, пов'язане з переміщенням людей за межі регіону чи країни постійного проживання з метою підвищення свого освітнього рівня, здобуття знань [1, с. 256].

П. Циганков пов'язує поняття «безпека» із категорією «національні інтереси». Більше того, перше є похідним від другого. Національна безпека покликана насамперед